

Manifest de la Nit de Sant Joan 2022

Bona nit i benvinguts a la cinquanta-unena edició de la Festa de la Nit de Sant Joan de l'Institut d'Estudis Eivissencs. Molts anys i bons a tothom, i sobretot a totes les Joanes i els Joans que, com ja sabeu, és un nom ben arrelat a la nostra terra. I sapigueu també que –a l'Institut no oblidam mai les minories– si algú es diu Agilbert, Agoard, Farnaci, Goard, Rumold, Simplici, Teodgar o Teodulf, demà també és el seu sant.

En primer lloc, volem agrair a l'Ajuntament de Santa Eulària i a tot el poble d'es Puig d'en Valls, un dels pobles més joves i actius de les Pitiüses, la bona acollida que ens heu dispensat. Avui se celebra el solstici d'estiu. És una celebració que al nostre entorn més proper, els Països Catalans, gira entorn del foc, il·luminant la nit més curta de l'any. És una nit plena de creences i de rituals màgics, on es cremen les penes, els malefics i les epidèmies, i es demanen els millors desitjos per al nou any solar en què entram.

L'Institut d'Estudis Eivissencs va néixer l'any 1949, però va ser el 1970 quan va prendre embranzida per a ser el ferm puntal de la cultura pitiüsa que ara coneixem, i tal dia com avui del 1971 –el mateix any de la inauguració de l'església d'aquest poble–, va manifestar-se públicament com a defensor de tenir una llengua plenament normalitzada, una cultura viva i un entorn respectat.

Potser no s'ha aconseguit tot el que hauríem desitjat, però sapigueu que, sense l'Institut d'Estudis Eivissencs, avui les nostres salines serien tan sols un record, que algunes

festivitats –tal vegada aquesta, que l'Institut va començar a revitalitzar ara fa més de cinquanta anys– no s'haurien recuperat, la nostra llengua catalana estaria menys normalitzada, i la cultura, de ben segur, més empobrida.

Així i tot, queda molt per fer. Algunes de les velles amenaces persisteixen i n'han sorgit de noves. Podríem parlar-ne molta estona, però serem breus: el nostre entorn ecològic està avui greument amenaçat per la globalització. La introducció de serps, que està capgirant la nostra petita fauna tradicional, potser n'és la mostra més evident, però no l'única. Cal tenir urgentment una llei i un lloc on tots els productes potencialment nocius per al nostre entorn, sobretot arbres vells, facin quarantena abans d'entrar a les illes. La pressió econòmica per a consumir cada vegada més i més del nostre ja saturat territori, on sem-

bla que les grues i les grans construccions tornin a néixer com a bolets, és una altra amenaça, també ben present i actual, de la qual ens hem de saber deslliurar aviat. I ja ni tan sols la mar se salva d'aquesta pressió: ara tenim indústries de morts il·legals per a fondejar barques, a Porroig i a diversos punts més de l'illa, en zona pública, que es lloguen i es relloguen destrossant els fons marins.

La llengua continua sent objecte d'agressions que, des de polítics i legisladors ben allunyats del seu coneixement i la seua estima, i sovent amb l'ajut de còmplices locals, continuen posant entrebancs al seu ple ús. Quant a la cultura pitiüsa, en un món on la informació va d'un lloc a un altre en segons, cal que la introduïm cada vegada més a les noves tecnologies per fer-la ben evident. No necessitam per a res els «professionals del postureig», també anomenats *influencers*, que només transmeten al món una imatge frívola i superficial de la nostra terra que no ens fa cap bé: promocionem nosaltres la cultura de veritat!

Per acabar –ja us hem dit que seríem breus–, tornar-vos a recordar que una llengua normalitzada, una cultura viva i una terra respectada són els puntals del nostre benestar present i futur, i d'això n'hem de ser ben conscients tots i totes. Tant si som nascuts aquí com si no: fem nostres la llengua, la cultura i l'entorn.

Gràcies i molt bona nit a tothom.
Es Puig d'en Valls, 23 de juny de 2022.

COMISSIÓ EXECUTIVA DE L'IEE ■

